

## KONINKRIJK BELGIE

-----

## ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

-----

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 26 maart 1997 door de Vlaamse minister van Economie, KMO, Landbouw en Media verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende het statuut van de Vlaamse Mediaraad en tot oprichting van het Vlaams Commissariaat voor de Media", heeft op 13 mei 1997 het volgende advies gegeven :

### STREKKING VAN HET ONTWERP

Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe twee adviesorganen inzake mediabeleid af te schaffen. Het gaat hier meer bepaald om de Raad voor lokale radio's en de Vlaamse Raad voor reclame en sponsoring op radio en televisie.

De adviserende taken van die adviesorganen worden opgedragen aan de Vlaamse Mediaraad, waarvoor het ontwerp in een nieuw statuut voorziet.

De administratieve taken van de afgeschafte organen, evenals bepaalde taken inzake controle, toezicht en sancties, die op dit ogenblik worden vervuld door de Vlaamse regering of door de administratie, worden opgedragen aan een eveneens nieuw orgaan, het Vlaams Commissariaat voor de Media. Aan dit orgaan wordt rechtspersoonlijkheid verleend.

### ALGEMENE OPMERKING

Volgens artikel 22 van het ontwerp wordt de Vlaamse regering gemachtigd om de bepalingen van het ontworpen decreet "in te passen" in de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995.

.../...

Het zou beter zijn de bepalingen die betrekking hebben op de radio-omroep en de televisie, meteen in die gecoördineerde decreten in te voegen (1).

De Raad van State stelt trouwens vast dat het ontwerp op verscheidene plaatsen verwijst naar "dit decreet", terwijl in werkelijkheid de gecoördineerde decreten bedoeld zijn (zie i.h.b. artikel 13, § 1, van het ontwerp).

#### ONDERZOEK VAN DE TEKST

##### Opschrift

Het ontwerp regelt méér dan alleen maar "het statuut" van de Vlaamse Mediaraad en "de oprichting" van het Vlaams Commissariaat voor de Media. De Raad van State geeft ter overweging om het opschrift op een meer algemene wijze te redigeren, bijvoorbeeld als volgt : "(Ontwerp van) decreet betreffende de Vlaamse Mediaraad en het Vlaams Commissariaat voor de Media".

---

(1) Dit lijkt alleszins mogelijk voor de bepalingen i.v.m. het Vlaams Commissariaat voor de Media, aangezien het Commissariaat slechts bevoegdheden inzake radio-omroep en televisie zal hebben. De zaak ligt allicht moeilijker voor de bepalingen i.v.m. de Vlaamse Mediaraad, gelet op het feit dat die Raad ook bevoegd is ten aanzien van "de schrijvende pers en alle andere communicatie- en informatiemedia" (artikel 2 van het ontwerp).

### Artikel 1

Men schrijve :

"Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.".

### Artikel 2

1. Het derde lid omschrijft de bevoegdheidssfeer van de Mediaraad. Deze strekt zich uit, niet enkel tot de radio-omroep en de televisie, maar ook tot "de schrijvende pers en alle andere communicatie- en informatiemedia".

Zoals de Raad van State heeft uiteengezet in zijn advies L. 15.468/8 van 24 mei 1984 over het ontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 2 mei 1985 houdende oprichting van de Vlaamse Mediaraad, kan er vanuit juridisch oogpunt in beginsel geen bezwaar worden ingebracht tegen het feit dat de Mediaraad in zijn adviezen aangelegenheden ter sprake zou brengen die buiten de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen (1).

Die overweging volstaat om vast te stellen dat de bepaling van artikel 2, derde lid, geen schending inhoudt van de regels die de onderscheiden bevoegdheden van de federale overheid en de gemeenschappen vaststellen. Het is

---

(1) Advies L. 15.468/8 van 24 mei 1984, Parl. St., Vl. Raad, 1984-85, nr. 300-1, (6), 12-13.

dus niet nodig om in te gaan op de vraag in hoeverre de schrijvende pers en "alle andere communicatie- en informatiemediën", op zichzelf beschouwd, behoren tot de aangelegenheden waarvoor de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is (1).

Niettemin zou, omwille van de rechtszekerheid, zo duidelijk mogelijk bepaald moeten worden welke sectoren tot de bevoegdheidssfeer van de Mediaraad behoren. De term "alle andere communicatie- en informatiemediën" kan op dit punt tot interpretatieproblemen leiden. Ook al moet, zoals in de memorie van toelichting terecht wordt uiteengezet, rekening gehouden worden met de ontwikkeling van nieuwe communicatietechnologieën, toch verdient het aanbeveling om, minstens in de memorie van toelichting, een indicatieve lijst op te sommen van media die thans geacht worden onder de toepassing van de ontworpen regeling te vallen.

2. Het vierde lid bepaalt over welke teksten de Mediaraad door de Vlaamse regering geraadpleegd moet worden.

Men vervange in dat lid de woorden "alle voorontwerpen van decreet en van alle organieke en reglementaire besluiten" door "alle voorontwerpen van decreet en alle ontwerpen van reglementaire besluiten".

---

(1) Vgl. op dit punt het hiervóór genoemde advies van de Raad van State met het standpunt van het Overlegcomité Regering-Executieven van 8 januari 1985 (Parl. St., Vl. Raad, 1984-85, nr. 300-1, 2).

Overeenkomstig de terminologie gebruikt in het tweede lid, vervange men voorts de woorden "inzake media" door "inzake het mediabeleid".

3. Vanuit wetgevingstechnisch oogpunt verdient het aanbeveling het derde en het vierde lid onderling van plaats te verwisselen.

Mede gelet op de suggestie i.v.m. de woorden "inzake media" in het vierde lid (dat het derde lid wordt) (zie hiervóór opmerking 2), zou het derde lid (dat het vierde lid wordt) dan als volgt geredigeerd kunnen worden :

"Voor de toepassing van dit artikel wordt onder mediabeleid verstaan : de radio-omroep en de televisie, de schrijvende pers en iedere andere vorm van communicatie- en informatiemedia.".

### Artikel 3

1. Volgens het tweede lid worden de adviezen van de Mediaraad openbaar zodra zij aan de Vlaamse regering en aan het Vlaams Parlement zijn bezorgd.

.../...

Artikel 4, eerste lid, van het decreet van 2 mei 1985 bepaalt thans dat de adviezen "onmiddellijk openbaar gemaakt (worden)". In vergelijking met die bepaling verdaagt het ontwerp het ogenblik waarop de adviezen van de Mediaraad openbaar worden; bovendien lijkt het ontwerp zich te beperken tot een regeling van de passieve openbaarheid, terwijl de bestaande tekst het over de actieve openbaarheid lijkt te hebben (1).

Het zou wenselijk zijn dat de redenen voor die afwijkingen van de bestaande tekst nader toegelicht worden.

2. In fine van het derde lid schrijve men : "... wordt uitgebracht, mag aan de adviesverplichting voorbijgegaan worden".

#### Artikel 4

1. Zoals dit artikel is geredigeerd, maakt de Voorzitter geen deel uit van de Algemene Vergadering (en is hij er dus niet stemgerechtigd). Hij wordt derhalve niet aangerekend op de 23 leden die de Algemene Vergadering ten hoogste mag tellen (2).

---

(1) Artikel 8 van het ontwerp sluit, i.v.m. het Vlaams Commissariaat voor de Media, op dit laatste punt aan bij de tekst van artikel 4 van het decreet van 2 mei 1985.

(2) Men vergelijke met artikel 7 van het decreet van 2 mei 1985, waarvan het tweede lid bepaalt dat de Voorzitter deel uitmaakt van de Algemene Vergadering.

Blijkens de toelichting verstrekt door de gemachtigde van de regering strookt die vaststelling niet met de bedoeling van de stellers van het ontwerp.

2. In de memorie van toelichting wordt gesteld dat de Voorzitter, zoals de leden van de Algemene Vergadering, een mediadeskundige moet zijn.

Als de Voorzitter zelf geen lid is van de Algemene Vergadering (zie opmerking 1), vindt het hiervóór genoemde vereiste geen neerslag in de tekst zelf van het ontwerp. Die tekst dient desgevallend dan ook aangepast te worden.

3. Volgens paragraaf 1 kan de Mediaraad werkgroepen oprichten.

Die bepaling zou best verwerkt worden in artikel 6 van het ontwerp, dat het specifiek over de werkgroepen heeft.

4. Artikel 4, § 3, bepaalt dat de Vlaamse regering kandidaten voor de Mediaraad kan laten voordragen.

.../...

Die bepaling dient verduidelijkt te worden, inzonderheid door een omschrijving van de verenigingen of instellingen namens wie de voordrachten gedaan kunnen worden. Ook zou best bepaald worden dat de procedure inzake het voordragen van kandidaten door de Vlaamse regering vastgesteld wordt (1).

### Artikel 5

1. Paragraaf 1 voorziet in de mogelijkheid van beëindiging van het mandaat van een lid, o.m. in het geval waarin de vereniging of de instelling die het lid heeft voorgedragen daarom verzoekt.

Uit het ontwerp blijkt niet of de betrokken vereniging of instelling een onbeperkt recht heeft om het mandaat van het door haar voorgedragen lid te doen beëindigen, dan wel of zij slechts onder welbepaalde omstandigheden om diens ontslag kan verzoeken (2). In de tweede hypothese zouden die omstandigheden in het ontwerp vermeld moeten worden.

---

(1) Men denke hierbij aan het aantal kandidaten per organisatie of vereniging, aan het al dan niet bindend karakter van de voordrachten, enz.

(2) De vraag rijst of de eerste hypothese wel strookt met de absolute onafhankelijkheid die volgens de memorie van toelichting vereist wordt van de leden, althans van de mediadeskundigen en de vertegenwoordigers van de gebruikers.

2. Paragraaf 2 somt een aantal onverenigbaarheden op.

2.1. Het is niet duidelijk waarom in het eerste lid voorzien wordt in een onverenigbaarheid met het ambt van personeelslid van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, aangezien de betrokken personeelsleden niets te maken hebben met de bevoegdheden inzake radio-omroep en televisie.

Indien die onverenigbaarheid gehandhaafd wordt, zou ze overigens, gelet op het gelijkheidsbeginsel, uitgebreid moeten worden tot de personeelsleden van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

2.2. Volgens het tweede lid is er voor bepaalde leden een onverenigbaarheid met "om het even welke functie in een mediasector, -bedrijf of -instelling".

Blijkens de memorie van toelichting is het o.m. de bedoeling dat juristen-academici niet als advocaat of raadgever kunnen optreden. Die bedoeling komt echter onvoldoende tot uiting in de tekst zelf : noch een advocaat, noch een externe raadgever oefent een "functie" uit "in" een mediasector, -bedrijf of -instelling.

2.3. In fine van het tweede lid schrijve men "vertegenwoordiger van de gebruikers" in plaats van "gebruiker".

.../...

### Artikel 6

1. Uit de toelichting bij dit artikel blijkt dat het de bedoeling is dat externe experts in de werkgroepen zitting kunnen hebben. Dit zou best met zoveel woorden in het ontwerp bepaald worden.

2. In de toelichting wordt voorts gesteld dat de werkgroepen worden voorgezeten door een van de vaste mediadeskundigen van de Mediaraad. Zo men hiervan een dwingende regel wil maken, dient ook die regel in de tekst zelf van het ontwerp opgenomen te worden.

3. Vanuit wetgevingstechnisch oogpunt is de indeling van dit artikel in paragrafen overbodig.

### Artikel 10

De woorden "De afdeling Media en Film van" moeten worden geschrapt. Het staat immers niet aan de decreetgever om zich in te laten met de interne werking van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

.../...

### Artikel 12

1. Volgens de eerste volzin oefent het Vlaams Commissariaat voor de Media de bevoegdheden uit "die het krachtens dit decreet en de uitvoeringsbesluiten krijgt opgedragen".

Er kan niet uitgesloten worden dat nog andere decreten taken opdragen aan het Commissariaat. Men schrijve derhalve, in een meer algemene zin : "die hem door of krachtens het decreet worden opgedragen".

2. Volgens de tweede volzin, 1<sup>o</sup>, oefent het Commissariaat het toezicht uit op de naleving van en de sanctionering van de inbreuken op de bepalingen van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie.

De Raad van State meent te moeten opmerken dat de gecoördineerde decreten, wat de openbare omroep betreft, toezichtstaken opdragen aan de raad van bestuur van de VRT, aan de commissaris-revisor en aan de gemeenschapsafgevaardigde. Het is allicht niet de bedoeling dat het Commissariaat die taken overneemt, noch dat het een parallel toezicht uitoefent. Om elke twijfel te vermijden, zou 1<sup>o</sup> best op een meer precieze wijze geredigeerd worden (1).

Meer in het algemeen stelt de Raad van State vast dat artikel 20, § 1, van het ontwerp ertoe strekt om in tal

---

(1) Er zou bijvoorbeeld bepaald kunnen worden dat de taak van toezicht enkel betrekking heeft op de voorwaarden voor het verkrijgen van een vergunning.

van bepalingen van de gecoördineerde decreten de woorden "de Vlaamse regering" telkens te vervangen door "het Vlaams Commissariaat voor de Media". Indien de aldus gewijzigde artikelen het geheel van de bevoegdheden bestrijken welke in artikel 12, tweede volzin, bedoeld worden, kan die volzin zelfs helemaal weggelaten worden.

### Artikel 13

1. Volgens paragraaf 1 stelt het Commissariaat zijn reglement van orde op, en legt het dit ter goedkeuring aan de Vlaamse regering voor. Het reglement dient o.m. een regeling inzake de proceduretermijnen te bevatten.

Met die bepaling wordt een delegatie van verordende bevoegdheid aan het Commissariaat beoogd. Zulke delegatie van bevoegdheid, aan een orgaan dat niet politiek verantwoordelijk is, strookt niet met de terzake geldende beginselen van grondwettelijk recht.

Weliswaar wordt te dezen voorzien in de goedkeuring van het reglement door de Vlaamse regering. Alhoewel dit procédé in bepaalde gevallen het grondwettigheidsbezwaar kan wegnemen, is de Raad van State van oordeel dat dit hier alleszins niet het geval is, gelet op de omvang van de delegatie. Met name het bepalen van de proceduretermijnen, die ook voor derden van belang zijn, zou aan de decreetgever of, bij delegatie, aan de Vlaamse regering voorbehouden moeten blijven.

.../...

2. De verwijzing, in paragraaf 2, naar de bepalingen van titel IV, hoofdstuk II, afdeling II, "van dit decreet" moet kennelijk gelezen worden als een verwijzing naar de betrokken bepalingen van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie.

Men passe de tekst aan, rekening houdend met de hiervóór geformuleerde algemene opmerking.

#### Artikel 14

1. Volgens dit artikel moet elk lid van het Commissariaat "ten minste tien jaar het ambt van magistraat in de hoven en rechtbanken of in de Raad van State hebben bekleed".

Zoals die bepaling is geredigeerd, kunnen ook personen die niet meer de hoedanigheid van magistraat hebben, op grond van hun vroegere functie nog tot lid van het Commissariaat benoemd worden. De vraag is of zulks wel strookt met de bedoeling van de stellers van het ontwerp (1).

---

(1) Het is niet uitgesloten dat de stellers van het ontwerp oud-magistraten wel degelijk in aanmerking willen doen komen. De bepaling dat een lid van het Commissariaat geen politiek mandaat mag uitoefenen (derde lid) is immers zonder voorwerp ten aanzien van werkende of in ruste gestelde magistraten, maar kan van belang zijn ten aanzien van personen die geen magistraat meer zijn.

In voorkomend geval moet de genoemde bepaling geschrapt worden.

2. De Raad van State vestigt er de aandacht op dat de aangehaalde bepaling uitsluit dat rechters of referendarissen in het Arbitragehof tot lid van het Commissariaat benoemd worden, althans voor zover zij vóór hun benoeming in het Hof geen ambt in de hoven en rechtbanken of in de Raad van State hebben uitgeoefend.

Ook hier rijst de vraag of die uitsluiting strookt met de bedoeling van de stellers van het ontwerp.

3. Het is niet duidelijk wat bedoeld wordt met de bepaling dat de voorzitter het Commissariaat "in feite" vertegenwoordigt (vijfde lid).

### Artikel 15

1. Volgens dit artikel omvat de dotatie voor het Commissariaat kredieten "voor de bezoldiging van zijn personeel".

Uit artikel 19 blijkt dat het personeel van het Commissariaat bestaat uit ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap die door de Vlaamse regering ter

.../...

beschikking worden gesteld (1). In een dergelijk geval worden die ambtenaren betaald door de diensten van het ministerie, en lijkt het niet nodig om hun bezoldiging in de dotatie op te nemen.

Indien de bepaling i.v.m. de bezoldiging van het personeel in artikel 15 behouden blijft, schrijve men in elk geval "voor de bezoldiging van het hem ter beschikking gesteld personeel".

2. Noch artikel 15, noch enige andere bepaling van het ontwerp bevat een regeling i.v.m. het beheer van de inkomsten en uitgaven van het Commissariaat. Met name is niets bepaald i.v.m. de bestemming van de rechten die eventueel te betalen zijn voor de afgifte van erkenningen en i.v.m. de opbrengst van eventuele geldboeten (2).

Het lijkt wenselijk het ontwerp op dit punt aan te vullen, mede gelet op het feit dat het Commissariaat volgens artikel 11, § 1, van het ontwerp rechtspersoonlijkheid heeft.

---

(1) Geen bepaling van het ontwerp voorziet in de mogelijkheid voor het Commissariaat om daarnaast nog eigen personeelsleden aan te werven.

(2) Volgens de toelichting bij artikel 19 van het ontwerp zullen de inkomsten van het Commissariaat terechtkomen in de algemene middelenbegroting van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

### Artikel 17

Dit artikel voorziet in de bevoegdheid van het Commissariaat om, in geval van overtreding van de bepalingen van de gecoördineerde decreten, bepaalde sancties op te leggen.

Voor een aantal van die overtredingen voorzien de gecoördineerde decreten reeds in strafsancties, op te leggen door de strafrechter.

Naar Belgisch recht is er geen algemene regel die het opleggen van een strafrechtelijke én een administratieve sanctie voor hetzelfde feit verbiedt. Het algemeen rechtsbeginsel "non bis in idem", krachtens hetwelk niemand tweemaal voor hetzelfde feit mag worden gestraft, sluit enkel de cumulatie van straffen van dezelfde aard uit, en verzet zich dus niet tegen de cumulatie van een strafrechtelijke sanctie met een administratieve sanctie (1).

Niettemin geldt het principe van de geoorloofdheid van zulke cumulatie niet onbeperkt.

In de eerste plaats dient immers rekening te worden gehouden met hetgeen bepaald is in artikel 14, lid 7, van het Internationaal Verdrag inzake burgerlijke en politieke rechten. Naar luid van die bepaling mag niemand voor een tweede keer worden berecht of gestraft voor een strafbaar

---

(1) R.v.St., 16 maart 1994, b.v.b.a. Laboratoire de biologie et de radio-immunologie cliniques "Biorim", nr. 46.524.

feit waarvoor hij reeds overeenkomstig de wet en het procesrecht van elk land bij einduitspraak is veroordeeld of waarvan hij is vrijgesproken. Zonder die bepaling zo ruim te interpreteren dat zij toepasselijk geacht wordt op elke cumulatie van straffen, ongeacht de aard of de "orde" ervan (1), moet er toch van uitgegaan worden dat aan bepaalde administratieve sancties, gelet op de aard van de inbreuk of op de ernst van de sanctie, een "strafrechtelijke" kwalificatie toekomt, in de zin van de voornoemde verdragsbepaling (2). In die gevallen zou het cumulatief toepassen van sancties door de administratieve overheid én

- 
- (1) De Raad van State meent hiermee te moeten terugkomen op de ruime interpretatie die hij in het verleden een aantal keren heeft gehuldigd (advies L. 20.455/8 van 12 maart 1991, Parl. St., Senaat, 1990-91, nr. 1417/1, (31), 41; advies L. 22.820/1/8 van 12 en 14 oktober 1993, Parl. St., Vl. Raad, 1993-94, nr. 415-1, (107), 137).
- (2) Om uit te maken of een bepaalde sanctie een "strafrechtelijk" karakter heeft, in de zin van artikel 6 van het Europees Verdrag over de rechten van de mens, houdt het Europees Hof voor de Rechten van de Mens rekening met de kwalificatie van de sanctie in het interne recht, met de aard van de inbreuk en met de ernst van de sanctie (zie, voor het laatst, de arresten van 23 oktober 1995 in de zaken Schmautzer, Umlauf, Gradinger, Pramstaller, Palaoro en Pfarrmeier, Publ. Cour, reeks A, vols. 328-A, 328-B, 328-C, 329-A, 329-B en 329-c). Diezelfde criteria kunnen toegepast worden ten aanzien van artikel 14 van het Internationaal Verdrag inzake burgerlijke en politieke rechten.

.../...

door de strafrechter, wegens dezelfde gedraging, een strijdigheid met die verdragsbepaling opleveren (1).

Voorts heeft het Franse Grondwettelijk Hof de cumulatie van strafrechtelijke en administratieve sancties in verband gebracht met het evenredigheidsbeginsel. Uit dit beginsel vloeit voort dat de ene overheid, bij het opleggen van een sanctie, rekening moet houden met een eerder door een andere overheid opgelegde sanctie (2). Meer bepaald houdt het evenredigheidsbeginsel volgens het Hof in dat het totaal bedrag van eventueel opgelegde boetes niet hoger mag zijn dan het maximumbedrag dat voor een van de toegepaste sancties is bepaald (3). De Raad van State sluit zich bij die zienswijze aan (4).

- 
- (1) Zie aldus, i.v.m. artikel 4 van het 7de Protocol bij het Europees Verdrag over de rechten van de mens, dat eveneens het beginsel "non bis in idem" in strafzaken huldigt, het arrest van het Europees Hof van 23 oktober 1995 in de zaak Gradinger, Publ. Cour, reeks A, vol. 328-C, pp. 65-66, §§ 54 en 55. Er moet opgemerkt worden dat België geen partij is bij het 7de Protocol.
- (2) Zie aldus reeds, op grond van "algemene billijkheidsgronden", in het geval van een cumulatie van sancties opgelegd met toepassing van het Europees Gemeenschapsrecht en het nationale recht, het arrest van het Hof van Justitie van 13 februari 1969, Wilhelm, Jur., 1969, (1), p. 16, overw. 11.
- (3) "Conseil constitutionnel", beslissing nr. 89-260 DC van 28 juli 1989, Rec., 1989, (71), p. 75, overw. 22.
- (4) Zie in dezelfde zin, o.m., A. De Nauw, Les métamorphoses administratives du droit pénal de l'entreprise, Gent, 1994, 63-64.

.../...

Strikt genomen zou het aan de betrokken administratieve en gerechtelijke overheden overgelaten kunnen worden om te waken over de inachtneming van de hiervóór vermelde beperkingen inzake de cumulatie van sancties (1). Het verdient echter aanbeveling dat de decreetgever zelf zou bepalen op welke wijze de administratieve en de strafrechtelijke sanctie met elkaar verzoend kunnen worden (2). De decreetgever zou zich daarbij kunnen laten inspireren door wat reeds in bestaande regelingen is bepaald. Zo voorziet de wet van 30 juni 1971 betreffende de administratieve geldboeten toepasselijk in geval van inbreuk op sommige sociale wetten in de mogelijkheid tot het opleggen van een strafrechtelijke sanctie of van een administratieve geldboete; artikel 5, tweede lid, van de wet bepaalt uitdrukkelijk dat strafvervolgung administratieve geldboete uitsluit, ook wanneer de vervolging tot vrijspraak heeft geleid (3).

---

(1) Zie aldus, i.v.m. het evenredigheidsbeginsel, de hiervóór genoemde beslissing van de "Conseil constitutionnel", zelfde overweging.

(2) Rdpl. het hiervóór genoemde arrest van het Hof van Justitie, zelfde overweging, in fine.

(3) Indien de decreetgever die weg opgaat, zou het wenselijk zijn te bepalen dat een door het Commissariaat opgelegde boete vervalst, indien de betrokkene voor dezelfde inbreuk strafrechtelijk wordt vervolgd en hij terzake door de strafrechter is veroordeeld, vrijgesproken of buiten vervolging gesteld (vgl. L. Vandenberghe, "Rechterlijke bevoegdheid inzake administratieve BTW-boeten op grond van het intern recht, het Europese Gemeenschapsrecht en het E.V.R.M.", T.F.R., 1996, (77), p. 92, nr. 43, met verwijzing naar de Nederlandse wetgeving).

Op dit punt zou het ontwerp dus best aangevuld worden.

#### Artikel 18

In het tweede lid vervange men het woord "kennisgeving" door "betekening", en het woord "deurwaarders-exploot" door "gerechtsdeurwaardersexploot".

#### Artikel 19

Volgens het tweede lid kan de Vlaamse regering een verantwoordelijkheidstoelage toekennen aan de ambtenaren die zij ter beschikking van het Commissariaat gesteld heeft.

In verband met die toelage wordt in de memorie van toelichting gesteld dat zij slechts toegekend kan worden aan het personeelslid dat de leiding heeft van het Commissariaat (1), en voor zover de betrokkene geen graad van de rang A2 heeft. Die precisering zou in de tekst zelf van het ontwerp opgenomen moeten worden.

---

(1) Bedoeld is allicht de leiding over het aan het Commissariaat ter beschikking gesteld personeel.

In het ontwerp zou ook het bedrag van de toelage, of minstens het maximumbedrag (1), bepaald moeten worden. Volgens de memorie van toelichting is de verantwoordelijkheidstoelage vergelijkbaar met de regeling voor de diensthoofdtoelage en zal zij worden vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van artikel XIII 72 van het Vlaams personeelsstatuut. Laatstgenoemd artikel bepaalt het bedrag van de diensthoofdtoelage (2). Het verdient aanbeveling om de bepalingen van dat artikel in het ontwerp te verwerken.

#### Artikel 20

In paragraaf 1, eerste streepje, schrijve men "12°, vierde lid," in plaats van "12°, vijfde lid".

#### Artikel 21

1. Bij paragraaf 2 wordt voorzien in de opheffing van o.m. artikel 93, § 1, van de gecoördineerde decreten.

---

(1) Zie in die zin de voorwaarde waarvan de Vlaamse minister van Ambtenarenzaken zijn akkoord afhankelijk heeft gemaakt (schrijven van 5 maart 1997).

(2) "De diensthoofdtoelage bedraagt 10 % van het geïndexeerd salaris. Zij wordt maandelijks en na verlopen termijn betaald".

Door die opheffing zou de rechtsgrond voor de code voor reclame en sponsoring op radio en televisie vervallen (artikel 93, § 1, 1<sup>o</sup>). De gemachtigde van de regering heeft verklaard dat dit niet de bedoeling is.

Het staat uiteraard niet aan de Raad van State om te bepalen aan welke overheid de bevoegdheid verleend moet worden om de code in de toekomst op te stellen of te wijzigen. In zoverre eraan gedacht wordt die bevoegdheid op te dragen aan het Commissariaat, moet echter verwezen worden naar opmerking 1 bij artikel 13.

2. De stellers van het ontwerp zouden zorgvuldig moeten nagaan of ook andere opheffingen niet verder gaan dan gewenst.

Zo rijst de vraag of artikel 35 van de gecoördineerde decreten wel in zijn geheel opgeheven moet worden. Door die opheffing wordt de erkenning van de lokale radio's zaak van het Commissariaat, dat beslist zonder beroep bij de Vlaamse regering, hetgeen op zich strookt met de bedoeling van de stellers van het ontwerp. Door de opheffing vervalt echter ook de bepaling dat bij de beoordeling van een aanvraag rekening gehouden moet worden met "het zendgebied, de plaatsing van de straalantenne, de te gebruiken frequenties en het uitzendschema".

3. Paragraaf 3 strekt tot de wijziging van artikel 36, eerste lid, van de gecoördineerde decreten.

.../...

Ten gevolge van die wijziging moet ook artikel 36, tweede lid, aangepast worden.

#### Slotopmerking

Het ontwerp houdt geen regeling in m.b.t. de inwerkingtreding van het ontworpen decreet. Het hele decreet zal dan ook tien dagen na de bekendmaking ervan in werking treden.

Zodra het decreet in werking treedt, vervallen de bestaande overlegstructuren en de bestaande procedures voor het nemen van een aantal administratieve beslissingen. Het is echter niet zeker dat op dat ogenblik de nieuwe organen, bedoeld in het ontwerp, reeds samengesteld zullen zijn. Om een vacuüm te vermijden, verdient het aanbeveling om aan het ontwerp een bepaling toe te voegen, naar luid waarvan de Vlaamse regering gemachtigd wordt om voor ieder van de bepalingen van het ontworpen decreet de datum van inwerkingtreding te bepalen.

-----

De kamer was samengesteld uit

|          |              |                     |
|----------|--------------|---------------------|
| de Heren | W. DEROOVER, | kamervoorzitter,    |
|          | P. LEMMENS,  | staatsraden,        |
|          | L. HELLIN,   |                     |
|          | A. ALEN,     | assessoren van de   |
|          | H. COUSY,    | afdeling wetgeving, |
| Mevrouw  | F. LIEVENS,  | griffier.           |

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. VAN HAEGENDOREN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER